

Συμβούλιο της Επικρατείας 1444/1977, (τμ. Α')

Πηγή: Ε.Δ.Κ.Α. 1977 σελ. 401

Περίληψη: Εργατικόν ατύχημα θεωρείται και το επισυμβαίνον κατά την μετάβασιν του ησφαλισμένου εις τον τόπον της εργασίας ή κατά την αποχώρησίν του εκ τούτου.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος ο κ. ΑΓΓ. ΙΑΤΡΙΔΗΣ

Εισηγητής ο κ. ΧΡ. ΦΑΤΟΥΡΟΣ

Δικηγόροι οι κ.κ. Ν. Κουτσολέζης, Αθ. Λέκκας

Επειδή, κατά την έννοιαν των διατάξεων των άρθρων 8 § 4 και 34 § 1 του αν. ν. 1.846/51 (φ. 179), ως εργατικόν ατύχημα θεωρείται παν βίαιον συμβάν γενεσιουργόν αναπηρίας παρακωλυούσης την εργασίαν, επελθόν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής και τελούν ως προς ταύτην, αμέσως ή εμμέσως, εις σχέσιν αιτίου και αποτελέσματος, ως τοιούτον δε ατύχημα θεωρείται και το συμβάν υπό αναλόγους συνθήκας κατά την μετάβασιν του ησφαλισμένου εις τον τόπον της εργασίας ή κατά την αποχώρησίν του εκ τούτου. Εν προκειμένω, διά της προσβαλλομένης αποφάσεως, εγένετο δεκτόν ότι το επισυμβάν, ως ανωτέρω, ατύχημα εις τον θανόντα σύζυγον της αιτούσης δεν δύναται να θεωρηθή ως εργατικόν, επί τη αιτιολογία ότι εν όψει αφ' ενός μεν της καταστάσεως της υγείας αυτού, έχοντος ήδη από του έτους 1972 διαπιστουμένης υπό των υγειονομικών οργάνων του ΙΚΑ αναπηρίαν 67% και εργαζομένου προς συμπλήρωσιν των διά την συνταξιοδότησίν του απαιτουμένων χρονικών προϋποθέσεων, δεν δύναται να γίνη δεκτόν ότι ούτος ήτο εις θέσιν να προσφέρει εργασίαν εις τον εργοδότην την του πέραν του κανονικού ωραρίου της επιχειρήσεως, λειτουργούσης καθημερινώς από της 8ης πρωϊνής μέχρι της 3ης απογευματινής, κατά τας περί τούτου δηλώσεις του τελευταίου τούτου, και, ως εκ τούτου, του συμβάντος την 6ην εσπερινήν ώραν της 2.12.1974 τροχαίου ατυχήματος μη έχοντος σχέσιν προς την εργασίαν του, αφ' ετέρου δε και προεχόντως, ως δείκνυται εκ του περιεχομένου της προσβαλλομένης αποφάσεως, εν όψει των αντιφάσεων, τα οποίας το εκδόν την απόφασιν ταύτην ασφαλιστικόν όργανον εδέχθη υπαρχούσας, μεταξύ της πρώτης προφορικής (τηλεφωνικής προς τον ενεργήσαντα έλεγchon υπάλληλον του ΙΚΑ την 17.12.1974) καταθέσεως του ως άνω εργοδότη, κατά την οποίαν ο θανών την ημέραν του ατυχήματος απησχολήθη εις την επιχειρήσιν του μόνον κατά το σύνηθες, ως ανωτέρω, ωράριον και των δυο επομένων ενόρκων καταθέσεων του αυτού εργοδότη ενώπιον οργάνου του Ιδρύματος (από 15.1.1975 και 3.6.1975), κατά τας οποίας ο θανών, τας απογευματινάς ώρας της ημέρας του ατυχήματος, μετέβη, κατόπιν συνεννοήσεως μετά του εργοδότη του, προς είσπραξιν οφειλής πελάτου προς αυτόν, την οποίαν και επραγματοποίησε τραυματισθείς κατά την εκ ταύτης επιστροφήν εις το κατάστημά του. Αλλά, καθ' ο μέρος η προσβαλλομένη απόφασις αποδίδει βαρύτητα εις την ως ανωτέρω αντίφασιν μεταξύ των μνησθεισών καταθέσεων, παρίσταται ανεπαρκώς ητιολογημένη, καθ' όσον, η μεν πρώτη, δυσμενής διά τον θανόντα κατάθεσις εγένετο προφορικώς, από τηλεφώνου προς υπάλληλον του Ιδρύματος, ενώ αι δύο τελευταίαι, εις τας οποίας απέδωκε βαρύτητα και η Τ.Δ.Ε., δεχθείσα διά της εκκληθείσης αποφάσεώς της ότι το επίμαχον ατύχημα είναι εργατικόν, εγένοντο υπό του εργοδότη ενόρκως ενώπιον οργάνου του ΙΚΑ, ουδεμία δε εγένετο προσπάθεια διαπιστώσεως της ακριβείας της πρώτης ως άνω τηλεφωνικής καταθέσεως, παρά τους επανειλημμένους σχετικούς προς το ατύχημα ελέγχους, ως και παροχής διευκρινίσεων υπό του εργοδότη διά την μεταξύ των ως άνω καταθέσεων του αντίφασιν. Το μέρος δε της αιτιολογίας, το αναφερόμενον εις την προ του κρίσιμου τραυματισμού αναπηρίαν του θανόντος, ως εκ της οποίας το ασφαλιστικόν όργανον συνάγει αδυναμίαν αυτού όπως προσφέρει εργασίαν πέραν του μνησθέντος κανονικού ωραρίου, περιέχον συμπερασματικάς μόνον κρίσεις, δεν δύναται αυτοτελώς να αποτελέση επαρκές αιτιολογικόν έρεισμα της προσβαλλομένης αποφάσεως, διότι η ανωτέρω αναπηρία δεν δύναται να αποκλείση αναγκαίως την μνησθείσαν απασχόλησιν του θανόντος επ' ευκαιρία, ως εν προκειμένω, και πέραν του ως άνω ωραρίου. Όθεν, διά τον λόγον τούτον, η προσβαλλομένη απόφασις είναι ακυρωτέα, ως ανεπαρκώς ητιολογημένη, δεκτής καθισταμένης της υπό κρίσιν αιτήσεως.

Επειδή, διά την υπό κρίσιν αίτησιν δεν απαιτείται κατά νόμον καταβολή τελών, δι' ο και τα εν προκειμένω κατατεθέντα είναι επιστρεπτέα εις την αιτούσαν.

Σημειώσεις

Βλ. σχετικώς εις ΕΔΚΑ ΙΗ' Α.Π. 118/76 (Ολομ.) σελ. 361, Σ.Ε. 1260/75 σελ. 72.